

Beslutningsforslag nr. B 42

Folketinget 2011-12

Fremsat den 24. februar 2012 af Peter Skaarup (DF) Pia Adelsteen (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Dennis Flydtkjær (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Karin Nødgaard (DF))

Forslag til folketingsbeslutning

om at give fodboldklubber på divisionsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere

Folketinget pålægger regeringen i indeværende folketingssamling at fremsætte de nødvendige lovforslag og efterfølgende foretage andre fornødne administrative ændringer, der skal gøre det muligt for danske fodboldklubber på divisionsniveau at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere. Lovforslaget skal medføre følgende:

- At der indføres en bestemmelse i persondataloven, som giver fodboldklubber på divisionsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere.
- At ovennævnte bestemmelse udelukkende skal omfatte personer, der har taget del i grove fodboldrelaterede uroligheder og/eller gentagne gange har gjort sig skyldige i alvorlige brud på stadionreglementer.
- At ovennævnte bestemmelse maksimalt kan medføre registrering af uromagere hos fodboldklubberne i en periode på op til 2 år, hvorefter registreringen bortfalder, medmindre den pågældende uromager på ny tager del i uroligheder eller forbryder sig mod stadionreglementer.
- At ovennævnte bestemmelse understreger berørte personers krav på oplysning om indsamling og udveksling af egne personoplysninger.
- At ovennævnte bestemmelse understreger fodboldklubbernes pligt til at kunne føre bevis for de ulovligheder, som fører til registrering af uromagere.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af B 10, folketingsåret 2010-11, 1. samling, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, tillæg A, B 104 som fremsat, side 1 ff., og F, møde 84, side 28-33 1. beh. af B 104.

I marts måned 2011 fremsatte Radikale Venstre beslutningsforslag nr. B 104 om at give fodboldklubber på divisionsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere.

Dansk Folkeparti støttede beslutningsforslaget og har valgt at fremsætte forslaget med en uændret tekst til vedtagelse af Folketinget, da Radikale Venstre åbenbart ikke længere vil stå ved deres eget forslag og begrundet det i, at antallet af anholdelser er faldet.

Hertil kan Dansk Folkeparti bemærke, at de tal, som Radikale Venstre støtter sig til som argument for ikke at ville genfremsætte forslaget, er tal, der tillige er fra en periode, hvor f.eks. superligaholdet AGF ikke var i superligaen. Det kan have påvirket antallet af anholdelser i forbindelse med fodboldkampe, da tilskuertallet til kampe med AGF sædvanligvis er højt. Desuden deltager AGF ofte i såkaldte højrisikokampe.

Sikkerhedschef i Brøndby IF, Emil Bakkendorff, mener fortsat, det vil være aktuelt at gennemføre forslaget. Om antallet af anholdelser i forhold til problematikken siger han til Tv2sport. dk den 26. januar 2012: »Statistik er en god ting. Men os, der lever i det, har nok en lidt anden opfattelse. Jeg synes ikke, at statistikken taler sandt. Det kan godt være, at politiet er blevet flinkere til ikke at skrive folk, for jeg synes ikke ligefrem, at vi kan se, at vore problemer har ændret sig væsentligt inden for de seneste år. De har ligget på et konstant niveau.« (<http://tv2sport.dk/broendby-vi-har-brug-for-hooliganforslag>).

Det er endvidere opfattelsen hos Brøndby IF ifølge Emil Bakkendorff, at det er vigtigt, at hooliganregisterets oplysninger bliver tilgængelige for alle klubber på superliganiveau og divisionsniveau, således at eksempelvis en karantæneramt Brøndbyfan/FCK-fan m.fl. ligeledes kan identificeres til f.eks. en kamp mellem HB Køge og FC Nordsjælland og dermed forhindres i at lave yderligere ballade.

Rent praktisk burde det være det fulde register, som klubberne under en eller anden form fik adgang til som klub, og adgang til i god tid. I dag har klubberne uddannelse og tilladelse fra persondatatilsynet til at håndtere personfølsomme oplysninger, som det burde være let både praktisk og teknisk at iværksætte. Hos Brøndby IF er det vurderingen, at persondatatilsynet heller ikke ser de store problemer i det.

Nedenstående er bemærkningerne til det oprindelige forslag genoptrykt tillige med nogle supplerende bemærkninger fra Dansk Folkeparti.

Beslutningsforslag nr. B 104 fra Radikale Venstre var ledsaget af følgende bemærkninger:

»I nyere tid har der udviklet sig en tendens til, at et fåtal af uromagere fra især uofficielle fangrupperinger med tilknytning til større danske fodboldklubber begår vold, hærværk og andre ulovligheder i forbindelse med fodboldkam-

pe. Samtidig er disse uroligheder med til at forringe oplevelsen for det flertal af stadiongængere, der møder op for at støtte deres hold på fredelig og sportslig vis.

Problemet er særlig fremtrædende blandt de større divisionsklubber i landet, som hver især gør en indsats for at holde uromagerne væk fra stadion. Disse fodboldklubber har imidlertid givet udtryk for, at indsatsen mod uromagerne kunne forbedres markant, hvis klubberne fik mulighed for indbyrdes at udveksle oplysninger om kendte uromagere.

I følge lov om behandling af persondataoplysninger af 31. maj 2000 er det i dag ikke muligt for fodboldklubber at videregive informationer om kendte uromagere. Konsekvensen er, at uromagere, der allerede er kendt af kontrollører og sikkerhedschefer i deres tilhørsklubber, har relativt let adgang til fodboldkampe hos andre klubber, hvor sikkerhedspersonalet ikke er bekendt med deres historik. Der kan derfor være risiko for, at disse uromagere igen begår vold, hærværk eller andre ulovligheder i forbindelse med udebanekampe, selv om de er udelukket fra fodboldkampe hos deres tilhørsklub på grund af tidligere overtrædelser af reglementet.

Beslutningsforslaget pålægger derfor regeringen at indføre en bestemmelse i persondataloven, som gør det muligt for fodboldklubber på divisionsniveau at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere. Ved divisionsniveau skal forstås klubber i superligaen og klubber i 1. og 2. division. Dette vil gøre det muligt for klubberne at samarbejde om at udpege personer, der konsekvent skaber uro og begår ulovligheder på stadione. Således vil man bedre kunne forebygge, at der opstår uroligheder i forbindelse med fodboldkampe og derved også sikre øget tryghed og en bedre oplevelse generelt for tilskuerne.

Personoplysninger er i sagens natur private og skal derfor behandles med omhu og respekt. Forslaget omfatter udelukkende det fåtal af uromagere, der har taget del i grove fodboldrelaterede uroligheder og/eller gentagne gange har gjort sig skyldige i alvorlige brud på stadionreglementer. Forslagsstillerne finder, at det er i samfundets overordnede interesse at holde uromagerne væk fra deres foretrukne gerningssteder – nemlig landets fodboldstadioner.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at personer, der én gang har været uromagere, ikke nødvendigvis vedbliver med at være det. Derfor skal det præciseres, at den foreslåede bestemmelse i persondataloven maksimalt giver klubberne mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om uromagere i en periode på op til to år, med mindre uromagerne på ny forbryder sig mod stadionreglementet.

Alle uromagere, hvis oplysninger bliver indsamlet og udvekslet mellem klubber, skal informeres om dette af den klub, der står for indsamlingen og videregivelsen af oplysningerne. Desuden skal fodboldklubberne have pligt til at kunne føre bevis for de ulovligheder, der fører til registrering af uromagere.

Beslutningsforslaget sigter således på at tilvejebringe nye værktøjer for landets fodboldklubber, som derved kan forbedre samarbejdet om at komme fodbolduroligheder til livs.

Det vil dog stå fodboldklubberne frit for, om de vil deltage i indsamlingen og udvekslingen af oplysninger om uro-magere. Det vil ligeledes være klubbernes eget ansvar at dække omkostninger for administrationen af et sådant system. Således er forslaget ikke behæftet med offentlige udgifter eller finansieringskrav.«

Dansk Folkeparti kan fuldt ud tilslutte sig bemærkningerne fra Radikale Venstres forslag. Derudover bemærker Dansk Folkeparti, at den daværende justitsminister i forbindelse med besvarelsen af § 20-spørgsmål nr. S 48 stillet til justitsministeren den 5. oktober 2010 skriver, at ministeren er »parat til at se nærmere på relevante forslag, hvis politiet, fodboldklubberne eller andre måtte vurdere, at lovgivningen ikke indeholder tilstrækkelige »værktøjer« på området.« Med udtalelsen var der i hvert fald fra den daværende minister åbnet op for forslag på området, og ministerens udtalelse har formentligt også haft dækning for ministeriets opfattelse generelt. Nærværende forslag er netop udtryk for det »værktøj«, som både ministeren og klubberne efterlyser.

§ 20-spørgsmål nr. S 48 (2010-11, 1. samling) og svaret herpå gengives nedenfor, hvor ministerens efterlysning af »værktøjer« ses som afslutningen i punkt 3:

§ 20-spørgsmål nr. S 48 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren, at den nuværende indsats mod hooliganisme er tilstrækkelig, og hvordan agter ministeren i afkræftende fald at håndtere problemet, idet der blandt andet tænkes på episoden i Parken den 19. september 2010, da Brøndbyfans raserede en tribune og udsatte andre gæster på stadion for stor fare? «

Svar:

»1. Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet kun kan besvares fyldestgørende, hvis der indhentes udtalelser fra Københavns Politi og Rigspolitiet, der inddrager den konkrete episode, som der henvises til i spørgsmålet.

Spørgsmålet kan derfor ikke besvares inden for de rammer, der gælder for S-spørgsmål, jf. herved Folketingets Forretningsorden § 20, stk. 1 og 2, som senest affattet ved Folketingsbeslutning nr. 167 af 1. juni 2007.

2. Jeg kan imidlertid mere generelt om politiindsatsen mod fodbolduroligheder henvise til Justitsministeriets besvarelse af 10. marts 2010 af spørgsmål nr. 675 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvor politiets strategi på området er nærmere beskrevet.

Som det fremgår af den nævnte besvarelse, suppleres og understøttes politiets strategi i forbindelse med fodboldkampe bl.a. af lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der har til formålet at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende ved bestemte idrætsbegivenheder. Med loven blev iværksat en række initiativer med henblik på at sætte ind over for uroligheder i forbindelse med fodboldkampe.

Loven indeholder tre hovedelementer:

- indførelse af en autorisationsordning for kontrollører ved bestemte idrætsbegivenheder,
- indretning og godkendelse af stadions m.v., og
- meddelelse af generel karantæne mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder.

For så vidt angår muligheden for at meddele en generel karantæne følger det af lovens § 2, at en person, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, kan meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en eller flere nærmere opregnede lovovertrædelser, og der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

En generel karantæne meddeles af den lokale politidirektør for et bestemt tidsrum på indtil 2 år, jf. lovens § 2, stk. 3 og § 3, stk. 1.

3. Politiets indsats i forbindelse med fodboldkampe vurderes løbende af Rigspolitiet, og ændres i takt med udviklingen på området. I den forbindelse er der som et yderligere initiativ medio 2009 nedsat en bredt sammensat national følge-stab på området. I staben indgår repræsentanter fra politikredse og relevante afdelinger i Rigspolitiet. Stabens overordnede formål er at følge politiets indsats på fodboldområdet.

Politiets indsats på fodboldområdet er tillige løbende genstand for drøftelse i politiets øverste ledelsesfora som led i opfølgningen i forhold til de særligt prioriterede indsatsområder i flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden 2007-2010.

Det er min opfattelse, at der med de igangsatte initiativer er givet politiet et solidt grundlag til at dæmme op for den hårde kerne af personer, som giver anledning til uroligheder i forbindelse med navnlig større fodboldkampe. Det er samtidig mit indtryk, at klubberne er deres ansvar bevidst, og at man fra klubbernes side gør en betydelig indsats for at komme problemerne med uroligheder i forbindelse med fodboldkampe til livs.

Imidlertid er jeg parat til at se nærmere på relevante forslag, hvis politiet, fodboldklubberne eller andre måtte vurdere, at lovgivningen ikke indeholder tilstrækkelige »værktøjer« på området. Det er helt uacceptabelt, at en gruppe uro-magere gennem hærværk, chikane og vold skaber utryghed blandt andre tilskuere og idrætsudøvere m.v. udover de materielle skader, de er skyld i.«

Konklusion

Det er vigtigt, at fredelige fodboldinteresserede familier kan drage på landets stadions uden risiko for at blive inddraget i fodboldoptøjer. Det er derfor nødvendigt at give klubberne så gode arbejdsbetingelser som muligt i deres ønske om at holde fodboldbøller, der laver ballade, væk fra kampene uanset, om holdene spiller på ude- eller hjemmebane.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at give fodboldklubber på divisionsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere.

(Beslutningsforslag nr. B 42)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.